

Religione, iustitia et Abundantia. In medio sol
onens horrendissimae sol bellorum tenebrae ac
tempestates reducto meliore sidere discessas
innuit. Ad hoc Emblemata, verba concipienda.

Sceptra Jovi reddo reduei: sub Fascibus ipsi
Stabil ovans animis; Et q non munus aduelli.

Qua si mihi Serenissimo placitura sint hu-
missime te rogatum habeo, ut p. p. diem submi-
dies, veniamq. iam euidentissima nra confi-
dentia sperare digneris. Scis enim illud: pict.
aly poet: q libet audendi. Vale plurimum,
Excellentissime Dne, et me quo soles affectu
ad Electoralem Clementiam promoveri p. p.

Ad. Heidelb. - a. d. III. Xbris anni MDC. LXIX.

Ad S. Haeremb. Tug vi officio et aeterna observat.
Heidelb. Rob. Keuchenig.

Joh: Lud. Fabricio J. et Pr. Th:

404.
Coloniam Agri.

Ita e non mihi tam felici licuit esse, ut transeu-
ntem Mannhemio saluarem. Obivi plurima
diversoria, q siui amantissima et dulcissima can-
puit, se non inveni, non vidi; postmodum demum
cognovi in mensa, te p. noctem in domo stellata
fuisse. Interim valde gaudeo, quod ante abitu-
res meas diligenter curaveris, efficiam aliquando
ut te benevolentiae hae non poeniteat. Historiam
meam brevi paralam habebis; sed minus illam
exhibere pigram ipse inasperis. Minus delicata
et ambrosium hoc speculum e in quo scribis;
et licet fortasse nri homines non objicerent meae
historiae, quod Catullus de Voluptu Annalibus
censuit; fortasse tamen alibi ultra modulum
sapu, ultra crepidam subriui. In metu magno
tui, ne illa inclementia hyberni caeli q. p. p. p.
post abitum meum inuadit, te laedet, aut iter tuum

destrueret; sed absque illi illud timorem literis
hujus, quod te salutem et incolumem pervenisse Colo-
niam magno cum gaudio intellexi. Vale et
Dominae salutem meam renuncia MDCLXIX.

405.

Serenissimo Principi Elector^{is}
Palatino Carolo Ludovico.

Quartus jam annus est, ex quo me pueris Serenissi-
morum Principum, Filii tui admovisti; interea temporis
tam multa et magna beneficia mihi me contulisti,
ut nihil fortunae meae atque felicitati epistolarum, ac
cetera quidem religioso silentio nunc relicto; illa
tantum memorare libet, quod sanciverit indulgentia
tua, ut Academia miseretur et Professoria dignitate
exornaret. Faturus grandibus verbis, satis amplem
famam et claritudinem nominis evenisse mihi,
quod tuo iudicio et benigne ipsi honorem
adeptus sim. Tribue veniam inaprimae Princeps,
si parvis sanctissimam tuam munificentiam
veneror, et si minus dignas gratias eidem refe-
ram. Solleo citavi animum meum et quasi fovi mu-
nus, quo magnitudinem tuam adorarem; sed in un-
tra Ducatus, nihil inveniri, nihil habui, propter
historiam Frederici Victoriosi, quam uno abhinc
anno perscribere aggressus sum. Consilium fuit, illam
longiore cura et labore excolere. Priggen sapi-
entissimo tuo iudicio se speret. Sed pervenisti me
liberalitate tua perstringere, ut maluerim precipiti
ac cudi pietate numerum tuum prosequi, quam
omni ac cunctatione meum obsequium trahere.
Emendabo tamen, si iniquaveris, et quae nunc
deformia ac subiecta sunt, diligentiore cura
corrigam. Interim hoc sententia mea adhuc in.
Dulce felicitati, ut cum omnia tibi debeam
via